

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Strzelczyk (przewodniczący)

SSN Maria Szulc (sprawozdawca)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa Wspólnoty Mieszkaniowej "P. 27"

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej "N."

o nakazanie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 12 kwietnia 2012 r.,

zażalenia strony pozwanej

na postanowienie o kosztach

zawarte w wyroku Sądu Okręgowego

z dnia 8 września 2011 r.,

- 1) oddała zażalenie;**
- 2) zasądza na rzecz powódki od pozwanej kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy zasądził od pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej „N.” na rzecz powódki Wspólnoty Mieszkaniowej P. 27 kwotę sześciuset złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego. W ocenie Sądu Okręgowego, wobec cofnięcia pozwu przez powódkę wskutek zaspokojenia roszczenia przez stronę pozwaną w toku procesu, należało pozwaną uznać za stronę przegrywającą postępowanie apelacyjne i obciążyć ją obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w tym postępowaniu.

W zażaleniu od powyższego postanowienia pozwana zarzuciła naruszenie przepisów postępowania, to jest art. 203 § 2 k.p.c. oraz art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. Wniosła o jego zmianę, ewentualnie uchylenie i orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Uzasadnienie zarzutów zażalenia sprowadza się do twierdzenia, że brak jest podstaw do uznania pozwanej za stronę przegrywającą postępowanie apelacyjne, bowiem powódka cofnęła powództwo w związku z wejściem w posiadanie spornych pomieszczeń w wyniku naruszenia posiadania, natomiast pozwana ich dobrowolnie nie wydała, a zatem nie zaspokoila roszczenia powódki.

Zasadą jest (art. 203 § 2 k.p.c.), że w wypadku cofnięcia pozwu obowiązek zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego, na jego żądanie, obciąża powoda bez względu na przyczynę cofnięcia (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 lutego 2011 r., II CZ 203/10, niepubl.). Jednakże, zgodnie z utrwaloną linią orzecznictwa Sądu Najwyższego, dopuszczalne jest odstępstwo od tej zasady w sytuacji, gdy powód wykaże, że wystąpienie z powództwem było niezbędne dla celowego dochodzenia praw lub celowej obrony, z uwzględnieniem okoliczności istniejących w dacie wytoczenia pozwu. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy cofnięcie pozwu jest konsekwencją zaspokojenia przez pozwanego wymagalnego w chwili wytoczenia powództwa roszczenia powoda. W rozumieniu przepisów o kosztach procesu (art. 98 k.p.c.) pozwanego należy uznać wówczas za stronę przegrywającą sprawę (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2010 r.,

V CZ 1/10, niepubl. z dnia 10 lutego 2011 r., IV CZ 111/10, niepubl., z dnia 24 sierpnia 2011 r., IV CZ 34/11, niepubl., z dnia 12 stycznia 2012 r., IV CZ 117/11, niepubl).

Powódka wniosła o nakazanie pozwanej dopuszczenia do współposiadania części nieruchomości wspólnej obejmującej pomieszczenie kotłowni. Zważywszy na fakt, że pozwana jeszcze przed wydaniem wyroku przez Sąd I Instancji oświadczyła, że opróżniła kotłownię i jest ona w stanie wolnym, wobec czego wniosła o oddalenie powództwa w tym zakresie, a nadto na rozprawie przed Sądem Okręgowym wskazała na nową okoliczność tj. wyłączne dysponowanie kluczami do pomieszczenia kotłowni przez powódkę, nie ma podstaw do przyjęcia zasadności twierdzenia skarżącej, że pomieszczenie kotłowni zostało zajęte przez powódkę bezprawnie. Również brak przyznania wprost przez pozwaną, że zaspokoiła roszczenie powódki pozostaje bez wpływu na ocenę, która ze stron w istocie przegrała proces, skoro to pozwana podniosła w toku procesu, że powódka już dysponuje pomieszczeniem kotłowni i nie kwestionowała prawnego wejścia powódki w posiadanie, jak również faktu, że z pomieszczenia już nie korzysta. Mieć również należy na uwadze, że cofnięcie pozwu przez powódkę nastąpiło wskutek złożenia przez pozwaną powyższych oświadczeń.

Prawidłowa jest, zatem ocena Sądu Okręgowego, że pozwaną uznać należy za stronę przegrywającą proces wobec zaspokojenia w jego toku roszczenia powódki, a w konsekwencji stosując art. 98 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. obciążyć kosztami procesu za instancję apelacyjną.

Mając na uwadze powyższe, należało orzec jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁴ § 1 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.